

bets Ejer og de stedlige Bjærgere, men ogsaa af Interesse for Omegnens Beboere, der faa Lejlighed til Indkøb af Gavn-tømmer og Brænde, ofte til billig Pris.

I Henhold hertil stilles Ændringsfor-slaget under Nr. 17.

Ændringsforslagene Nr. 5 og 12 behøve neppe videre Omtale. —

Blandt de Ændringsforslag, et *Mindre-tal* (Breinholt) har stillet i Udvalget, have vel adskillige fundet en saadan Tilslutning, at de findes optagne blandt de af hele Udvalget stillede Ændringsforslag, medens andre af Mindretallet foreslaaede Ændringer have maattet savne en saadan, men da dog et Medlem (la Cour) har sluttet sig til nogle af dem, og da de efter Mindretallets Formening vilde dels simplificere, dels klargøre adskillige af Lovens Bestem-melser, har det troet at burde fastholde dem og lade dem fremkomme til Tingets Overvejelse.

Det i Lovforslagets § 1 benyttede Ud-tryk „Kyster“ foreslaas forandret til „Havkyster“, da Bestemmelsen ellers vil faa en Rækkevidde, der vistnok gaar langt videre end tilsigtet, idet den vil ramme alle Lan-dets Fjorde, deriblandt ganske smalle som f. Eks. „Randsfjord“ og delvis udtørrede Fjorde, altsaa Steder, hvor al Tale om Strandinger og Strandingsgods synes at maatte være udelukket.

Ændringsforslaget Nr. 2 foreslaar der-for Ordet „Kyster“ ændret til „Havkyster“.

Ændringsforslaget Nr. 6 og det der-med sammenhængende Nr. 10 gaar ud paa at udskyde det sidste Punktum i § 1, hvori det bestemmes, at Bjærgeren ved sin Anmeldelse til Politimesteren om sin Op-tagning af løse paa Havbunden liggende Genstande tillige maa afgive en Erklæring om, at Dybden paa Stedet ikke derved er bleven formindsket, en Erklæring, som ikke blot synes ganske overflødig, da Op-tagningen af en løsliggende Genstand næsten altid vil forøge og ikke formindske Dybden, men ogsaa vil virke besværende baade for Anmelderen, for Politimesteren

og for Marineministeriet. Intet synes derfor rimeligere end at lade dette lidet begrundede Paabud udgaa.

Ændringsforslaget Nr. 7 har den dobbelte Hensigt 1) at værne private Kyst-ejeres Rettigheder i det hidtil gældende Omfang og 2) at bestemme Grænserne for Forstrandsretten. En saadan med bestemte Tal fastsat Begrænsning, der nu savnes, vil sikkert være ønskelig og velegnet til at rydde eventuelt opstaaende Tvistemaal om Forstrandsrettighedens Udstrækning af Vejen, ligesom den formentlig vrang Forestilling, der vistnok deles af Kystbeboernes store Flertal, om, at Begrebet *Forstrand* ikke rækker udover Havstokken, derved samtidig vil retledes.

Ændringsforslaget Nr. 8 er fremsat for at værne danske Borgeres Interesser, navnlig ogsaa Finderens Ret til at be-holde de af ham fundne løst inddrevne Ravstykker, hvilken let vilde blive temmelig illusorisk, naar Ravet allerede ude i Havet opfiskedes af fremmede, en Eventualitet, som vistnok ikke er ganske udelukket.

Ændringsforslaget Nr. 10 er en Følge af Nr. 6 og staar og falder derfor med dette.

Ændringsforslaget Nr. 15 til § 9 er foranlediget ved fremkomne Klager over, at nødlidende Skibe ikke kunne faa be-gæret og tiltrængt Hjælp af Befolkningen paa Kyststrækninger, hvor intet Bjærgelav er oprettet, da Beboerne ved indgaaede pri-vate Overenskomster med Bjærgningsentre-priser have bundet sig til *kun* at yde de Skibe Bistand, ved hvilke vedkommende Entreprise er engageret. Slige Overens-komster synes saa inhumane, at Mindre-tallet har fundet det rigtigt at henlede Tingets Opmærksomhed paa dette maaske ikke meget kendte Tilfælde ved at stille Ændringsforslaget, mod hvis formelle Af-fattelse muligvis kan rejses begrundede Indvendinger, men — hvis man overhovedet finder Tanken god — saa vil der jo ved Sa-gens tredie Behandling være Lejlighed til at give Forslaget en anden og ønskeligere Af-fattelse.